S.Pokhodnia

(University of "Kiev-Mohyla Academy", Ukraine)

SOME CONSTRAINTS IN ADOPTING COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING

In many countries communicative language teaching has become the mainstream of development; some, like Ukraine, are hesitantly trying to adopt it. It seems worth considering what external factors (rooted in the educational system of the country) or, possibly, internal (inherent to the theory itself) influence its adoption.

In the specific setting of the post-communist Ukraine communicative approach still has to compete with its influential predecessors—structuralism and audio-lingualism. The basic reason for adoption of structuralism and audio-lingualism in the 60-70th apparently stems from the overall fascination with the achievements of science, equally shared by the East and West. The assumption that language teaching enriched by applied linguistics and aided by new mechanical devices is becoming a matter of science was typical of the period. (P.D.Strevens, Papers in Language and Language Teaching, OUP, 1965).

But presumably some specific features inherent to both approaches facilitated their adoption. Despite their novelty, none of them undermined the existing system of foreign languages teaching. They successfully complemented methods used in the country for decades - specifically that of grammar-translation. The basic principles of teaching remained the same: teachers retained their dominant position in the classroom; "standard", authorised by the course book language was taught; production of immaculate sentences was the goal of instruction; any deviation from the "norm" was mercilessly eradicated. Basically the language system remained the subject of instruction only supplemented by oral and grammar drilling.

Unlike its predecessors communicative approach did not come as a consistent theory. And though theoretically the country seemed ready for adopting it (production of flawless sentences was no longer relevant; selfexpression, fluency, negotiating the meaning become suddenly important), the majority of teachers remained loyal to grammar-translation and drills. Obviously, conservatism and lack of communicative teaching materials played a significant role, but apparently some features of the approach itself, combined with the way its dissemination began, made it a failure at different educational levels.

С.Походня

ЩО СТРИМУЄ ЗАСТОСУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ МОВАМ

Проведене дослідження є спробою теоретичного аналізу зовнішніх (притаманних системі освіти в Україні) та внутрішніх (спричинених самою комунікативною теорією) факторів, що призвели до невдач у впровадженні комунікативного навчання англійській мові на різних рівнях освітньої ієрархії. Аналіз проведено з урахуванням світової історичної перспективи у розвитку методики викладання мови, зокрема такого впливового її напрямку як аудіолінгвізм. Усвідомлення безпосереднього зв'язку теоретичних лінгвістичних моделей з практикою викладання мови дає змогу не лише прослідкувати процес заміни одних моделей іншими, але й запропонувати шляхи можливого синтезу моделей у педагогічній практиці.

О.Яковлєва

(Кам'янець-Подільський державний педагогічний інститут, Україна)

ПРО ЕФЕКТИВНІСТЬ КОМУНІКАТИВНИХ ВПРАВ, СПРЯМОВАНИХ НА ЗАКРІПЛЕННЯ ГРАМАТИЧНИХ НАВИЧОК ТА ВМІНЬ

Граматика - організуюча основа мовлення. Вивчення шляхів формування граматичних навичок та вмінь є актуальною проблемою у методиці викладання іноземних мов. Формально-традиційний підхід передбачає розвиток необхідних навичок та вмінь у послідовності від заучування готових зразків до ситуативної бесіди через виконання ряду вправ. Головна мета цих вправ - виконання певного формально-граматичного завдання (імітація зразка, трансформаційні, підстановчі операції, переклад тощо). Але процес спілкування іноземною мовою не може бути зведений лише до простого засвоєння мовленнєвих дій, позбавлених внутрішньої мотивації. Розвиток мовлення здійснюється через поступове удосконалення способу міжособистих відносин. Універсальною формою спілкування виступає ситуація. При моделюванні навчального процесу потрібно враховувати як об'єктивні, так і суб'єктивні ознаки ситуації спілкування. Граматичні вправи, побудовані на принципах комунікативного підходу, повинні відповідати певним